

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie

Olsztyn, dnia 23 stycznia 2026 roku

SKO.60.94.2025

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w składzie:

Przewodniczący - Bogusława Dobkowska

Członkowie: - Maciej Stasiewicz

- Dominik Pływaczewski

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2026 r. odwołania od decyzji wydanej z upoważnienia Burmistrza Reszla przez Kierownika Referatu Rozwoju Gospodarczego i Ochrony Środowiska w dniu 18 listopada 2025 r., znak TB.6220.1.2024.ROŚ w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny piasku ze złoża „Robawy 3” na części działek nr 248/1 i nr 248/6, w obrębie ewidencyjnym Robawy, w gminie Reszel

r o z s t r z y g n ę ł o:

uchylić w całości decyzję będącą przedmiotem odwołania oraz przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Z akt sprawy przekazanych wraz z odwołaniem do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie wynika, że w dniu 1 marca 2024 r. do Burmistrza Reszla wpłynął wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Wydobywaniu kopaliny piasku ze złoża Robawy 3” na części działek nr 248/1 i nr 248/6 w obrębie ewidencyjnym Robawy w gminie Reszel”. Do wniosku załączono m.in. kartę informacyjną przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 8 marca 2024 r. organ zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Olsztynie z prośbą o wyrażenie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowiska przedsięwzięcia objętego wnioskiem

Pismem z dnia 8 marca 2024 r. organ I instancji poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla w/w przedsięwzięcia oraz o wystąpieniu do organów współdziałających o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Poinformował również strony o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie wydał w dniu 26 marca 2024 r. opinię, w której stwierdził, że dla zamierzonej inwestycji istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ustalił pełny zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Organ ten wskazał również na konieczność szczególnego uwzględnienia oddziaływania inwestycji na ptaki.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Olsztynie PGW Wody Polskie wydał w dniu 26 marca 2024r. opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny

oddziaływania na środowisko. Jednocześnie wskazał na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosownych warunków i wymagań.

Postanowieniem z dnia 27 marca 2024 r. organ I instancji nałożył na wnioskodawczynię obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Obwieszczeniem z dnia 28 marca 2024 r. organ I instancji zawiadomił strony postępowania o nałożeniu na inwestora obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia.

Postanowieniem z dnia 28 marca 2024 r. organ I instancji zawiesił postępowanie do czasu przedłożenia raportu.

Obwieszczeniem z dnia 28 marca 2024 r. organ I instancji zawiadomił strony postępowania o zawieszeniu postępowania do czasu przedłożenia raportu.

Przy piśmie z dnia 7 lutego 2025 r. wnioskodawca przedłożył raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2025 r. Burmistrz Reszla podjął zawieszone postępowanie (informując o tym fakcie strony w trybie art. 49 Kpa).

Obwieszczeniem z dnia 17 lutego 2025 r. organ I instancji poinformował strony o okolicznościach określonych art. 33 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.). Kolejnym obwieszczeniem z dnia 17 lutego 2025 r. podał do publicznej wiadomości informacje określone art. 33 w/w ustawy. Strony zostały poinformowane w trybie art. 49 Kpa, a ponadto obwieszczenia miały zostać umieszczone na stronie BIP UG Reszel, tablicy ogłoszeń UG oraz na tablicy ogłoszeń w sołectwie Klewno.

Pismem z dnia 18 lutego 2025 r. Burmistrz Reszla zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, o uzgodnienie warunków realizacji zamierzonego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie postanowieniem z dnia 26 maja 2025 r. odmówił uzgodnienia warunków realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia.

Za pismem z dnia 22 lipca 2025 r. wnioskodawczyni przedłożyła uzupełnienie raportu o oddziaływaniu na środowisko planowanego przedsięwzięcia w zakresie wpływu przedsięwzięcia na stanowisko lęgowe orlika krzykliwego.

Pismem z dnia 28 lipca 2025 r. Burmistrz Reszla ponownie zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, o uzgodnienie warunków realizacji zamierzonego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie postanowieniem z dnia 1 września 2025 r. odmówił uzgodnienia warunków realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia.

Zawiadomieniem z dnia 9 września 2025 r. Burmistrz Reszla poinformował strony postępowania o zakończeniu postępowania administracyjnego oraz o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Decyzją 18 listopada 2025 r. znak: TB.6220.1.2024.ROŚ organ I instancji orzekł o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Wydobywaniu kopaliny piasku ze złoża Robawy 3” na części działek nr 248/1 i nr 248/6 w obrębie ewidencyjnym Robawy w gminie Reszel. W uzasadnieniu tejże decyzji organ przytoczył dotychczasowy przebieg postępowania oraz podstawy prawne i faktyczne jej wydania. W tym zakresie podał, iż teren na którym planuje lokalizację inwestycji nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W dalszej części uzasadnienie organu I instancji stanowi w istocie dokładne przytoczenie stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie zawartego w postanowieniu z dnia 26 maja 2025 r.

Obwieszczeniem z dnia 18 listopada 2025 r. organ I instancji poinformował strony postępowania o wydaniu decyzji w sprawie oraz o możliwości zapoznania się z treścią decyzji oraz dokumentacją sprawy. Podał również informację o organie odwoławczym i terminie do złożenia odwołania. Strony zostały poinformowane w trybie art. 49 Kpa, a ponadto obwieszczenie miało zostać umieszczone na stronie BIP UG Reszel, tablicy ogłoszeń UG oraz na tablicy ogłoszeń w sołectwie Robawy.

Od wymienionej wyżej decyzji w ustawowym terminie odwołanie wniosła W treści odwołania zaskarżyła również postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 1 września 2025 r. (WOOŚ.4221.76.2025.AZ.2) odmawiające uzgodnienia realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

1. art. 7, art. 77 ust. 1 i art. 80 k.p.a. poprzez brak ustalenia wszystkich istotnych okoliczności faktycznych sprawy oraz brak zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego zarówno przez organ I instancji jak i organ uzgadniający i opiniujący w trybie art. 77 i art. 78 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024r. poz. 1112) (dalej „u.o.u.i.s.”) tj. RDOŚ, w szczególności brak zbadania, wykazania i udowodnienia czy teren realizacji inwestycji rzeczywiście stanowi część składową tworzącą jeden ekosystem objęty ochroną przyrody i czy realizacja inwestycji mogłaby z nim znacząco kolidować;
2. art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) w zw. z art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.) (dalej „u.p.o.ś.”), poprzez błędne zastosowanie i wadliwą interpretację zasady zrównoważonego rozwoju i oparcie zaskarżonej decyzji wyłącznie o niepełne, niespójne i niepotwierdzone argumenty przyrodnicze bez podjęcia próby ich pogodzenia z wartościami społecznymi, gospodarczymi i politycznymi, co bezpośrednio doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji, która jest dotknięta licznymi wadami uzasadniającymi wyeliminowanie tego aktu z obrotu prawnego;
3. art. 6 ust. 2 u.p.o.ś. poprzez błędne zastosowanie i wadliwą interpretację zasady przezorności, utożsamiając ją bezpośrednio z zakazem realizacji inwestycji, podczas gdy oznacza ona konieczność analizy ryzyka i korzyści. Oparcie zaskarżonej decyzji na nieprawidłowo przyjętej zasadzie przezorności doprowadziło do odmowy wydania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych dla inwestycji, nieproporcjonalnie do jej ewentualnych negatywnych skutków przywołanych przez RDOŚ;
4. art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. a i b), pkt 5 u.o.u.i.s. poprzez ich niezastosowanie, tj. odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia przy braku rozważenia mniej uciążliwych środków mających zminimalizować oddziaływanie inwestycji na środowisko;
5. art. 11 k.p.a. przez niedostateczne uzasadnienie zaskarżonej decyzji biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w sposób niepozwalający na merytoryczną kontrolę stanowiska organu I instancji. Zgodnie z ww. przepisem organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu. W przedmiotowym przypadku organ wydał zaskarżoną decyzję bez uwzględnienia całokształtu okoliczności niniejszej sprawy, nie podając przy tym wszystkich merytorycznych aspektów rozstrzygnięcia, pomijając istotne elementy jasno wskazujące na brak negatywnych przesłanek w zakresie realizacji inwestycji w związku z szeroko rozumianą ochroną przyrody.

..... wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i uchylenie postanowienia uzgadniającego w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i uchylenie postanowienia uzgadniającego w całości oraz przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu odwołania obszernie odniosła się do wskazanych na wstępie zarzutów.

Rozpatrując sprawę w postępowaniu odwoławczym Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdziło, co następuje:

Materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy stanowić będą przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.), dalej zwana ustawą.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1-2 ustawy, przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy). Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji (art. 61 ust. 2 ustawy).

W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
 - a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
 - b) dobra materialne,
 - c) zabytki,
 - ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
 - d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca,
 - e) dostępność do złóż kopalin;
- 1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;
- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wymagany zakres monitoringu (art. 62 ust. 1 u.i.o.ś.).

Zgodnie z regulacją art. 71 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, zaś uzyskanie tejże decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Stosownie do art. 77 ust. 1 pkt. 1, 2, 4 ustawy, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego (art. 71 ust. 1 pkt 1 ustawy), zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia

mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, lub nie wydał opinii, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 (art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy), uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (art. 71 ust. 1 pkt 4 ustawy). Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1-1b i 4, dokonuje się w drodze postanowienia (art. 77 ust. 3 ustawy).

Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 74 ust. 3 ustawy).

Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone (art. 80 ust. 1 ustawy).

Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 ustawy).

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust 1 ustawy).

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ustawy). Dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymienione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

- 1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
 - a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne,
 - b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
 - c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z fazy realizacji i eksploatacji lub użytkowania planowanego przedsięwzięcia,
 - d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
 - f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
 - g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:
 - a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,

- b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;
- 2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;
- 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;
- 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;
- 3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;
- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
- 5) opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym;
- 6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:
 - a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
 - b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
 - c) dobro materialne,
 - d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
 - e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
 - f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
 - g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;
- 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;
- 8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko,

- obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
- a) istnienia przedsięwzięcia,
 - b) wykorzystywania zasobów środowiska,
 - c) emisji;
- 9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji, użytkowania lub likwidacji przedsięwzięcia;
- 10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
- a) określenie założeń do:
 - ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,
 - programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,
 - b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;
- 10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:
- a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,
 - b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;
- 11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;
- 11b) uzasadnienie spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, jeżeli przedsięwzięcie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ust. 1 tej ustawy;
- 12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;
- 13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;
- 14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;
- 16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie

przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;

- 17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;
- 18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;
- 19) datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;
- 20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu. (art. 66 ust. 1 ustawy).

Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:

1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

2) z gospodarką odpadami;

3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji (art. 66 ust. 1b ustawy).

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji (art. 66 ust. 6 ustawy).

Wymogi jakie powinna spełniać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawana po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określone są w art. 82 ustawy.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia, przy czym uzasadnienie to w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone, c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4 (w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18).

Rodzaje przedsięwzięć, które wymagają uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), zwane dalej rozporządzeniem. Zamierzone przedsięwzięcie polegać będzie na wydobywaniu kopaliny piasku ze złoża „Robawy 3” na części działek nr 248/1 i nr 248/6 w obrębie ewidencyjnym Robawy w gminie Reszel. Przedmiotowe przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stosownie do § 3 ust. 1 pkt 39 i 40a ww. rozporządzenia. Zgodnie z tym przepisem do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje do przerobu kopalin inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 26 oraz wydobywanie kopalin ze złoża metodą

odkrywkową inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit.a: w odległości nie większej niż 250 m od terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.); jeżeli w odległości nie większej niż 0,5 km od miejsca planowanego wydobywania kopalin metodą odkrywkową znajduje się inny obszar górniczy ustanowiony dla wydobywania kopalin metodą odkrywkową.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy, postanowieniem z dnia 27 marca 2024 r. organ I instancji nałożył na wnioskodawczynię obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Wobec powyższego zamierzone przedsięwzięcie wymagało przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Teren, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia (działki o nr geodezyjnym 248/1 oraz 248/6) nie jest objęty ustaleniami aktualnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przechodząc do oceny wydanej przez organ I instancji decyzji skład orzekający Kolegium wskazuje, że decyzja będąca przedmiotem odwołania nie odpowiada prawu i wymaga uchylecia w całości. Ponadto decyzja organu I instancji wydana została z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż załączony do wniosku raport nie spełnia warunku określonego art. 66 ust. 1 pkt 5, 6, 6a i 7 ustawy. W raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko wnioskodawca w części dotyczącej wariantowania przedsięwzięcia w zasadzie przedstawił jedynie wariant proponowany do realizacji. Odnośnie wariantu alternatywnego wskazano jedynie, że wariant ten zakłada *eksploatację kopalni tylko w okresie od 31 sierpnia do 1 kwietnia czyli w okresie nieobecności orlików i po zakończeniu ich lęgów. Jednakże rozwiązanie to w przypadku położonego na przyległej działce i eksploatowanego złoża Robawy I pod względem przyrodniczym nieczego nie zmienia, pod względem gospodarczym będzie zaś niekorzystne.* (str. 21 raportu). Dodatkowo raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazuje jako wariant proponowany przez wnioskodawczynię jako najkorzystniejszy dla środowiska.

Powyższe wiąże się również z tym, iż ani z raportu oddziaływania inwestycji na środowisko ani z uzupełnienia do tego raportu nie wynika porównanie wariantu wybranego do realizacji z wariantem alternatywnym w zakresie wymaganym przepisami ustawy (art. 66 ust 1 pkt 6-6a).

Brak jest również szerszego uzasadnienia wyboru wariantu wybranego do realizacji z uwzględnieniem informacji o których mowa w art. 66 ust 1 pkt 6 i 6a ustawy (art. 66 ust 1 pkt 7 ustawy) gdyż uzasadnienie wyboru zawarte w raporcie odnosi się tylko do wariantu wybranego przez inwestora (str.24-26 raportu).

Skład orzekający Kolegium wskazuje, że zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.i.o.ś. w raporcie należy przedstawić trzy warianty przedsięwzięcia, to jest: wariant proponowany przez wnioskodawcę, racjonalny wariant alternatywny i racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska. Przy czym opisy tych wariantów muszą zawierać szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, a także uzasadnienie ich wyboru. Warianty przedsięwzięcia powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Ustawodawca w żaden sposób nie definiuje racjonalnego wariantu alternatywnego. Pewne jest jednak, że opis analizowanych wariantów powinien być na tyle rzetelny i dokładny, by organ rozpatrujący sprawę mógł zbadać, czy przedsięwzięcie powinno być realizowane w wariantcie proponowanym przez inwestora, czy też w wariantcie alternatywnym. Przygotowanie opisu racjonalnego wariantu alternatywnego wymaga

każdorazowo przeprowadzenia indywidualnej oceny danego przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na środowisko w sytuacji, gdyby ten wariant miał być zrealizowany – wyrok NSA z dnia 01.12.2023 r., sygn. akt III OSK 962/23.

Wskazać przy tym należy, iż racjonalny wariant alternatywny musi być wariantem konkretnym, zawierającym elementy pozwalające na jego identyfikację, wyróżnienie cech charakteryzujących go i w efekcie pozwalających na porównanie z wariantem proponowanym przez inwestora (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 10 stycznia 2017 r., sygn. akt II SA/Rz 609/16). Ponadto w doktrynie i orzecznictwie wskazuje się również, że wariantowość przedstawionych rozwiązań nie może mieć charakteru pozornego, a sytuacja taka mogłaby wystąpić przy wariantach przedsięwzięcia, zakładających jego realizację dokładnie w tym samym miejscu i z technicznego punktu widzenia niewiele różniących się od siebie.

Kolegium zaznacza, że warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych środków oceny oddziaływania na środowisko. Wobec tego załączony do wniosku raport musi zawierać rzetelną analizę wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy o udostępnianiu informacji, a nie tylko wariantu, którym z przyczyn oczywistych inwestor jest zainteresowany. Podnieść również należy, że choć kryterium ekonomiczne może być argumentem przemawiającym za wyborem określonego wariantu, to jednak nie może uzasadniać pominięcia w raporcie analizy racjonalnego wariantu alternatywnego.

Stosownie do art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy, raport powinien zawierać opis trzech wariantów, przy czym za niedopuszczalną należy uznać sytuację, w której raport obejmuje przede wszystkim analizę oddziaływania na środowisko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę i marginalnie analizuje lub tak jak w przedmiotowej sprawie w zasadzie pomija pozostałe warianty. Kolegium podnosi, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stanowi kluczowy dowód w sprawach dotyczących ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla danego przedsięwzięcia. Wobec tego właściwe w sprawie organy mają obowiązek ocenić na podstawie art. 80 Kpa wartość dowodową raportu. Ewentualny brak dostatecznego odniesienia się do istotnych kwestii oznacza, iż raport w tym zakresie może zostać uznany za nie spełniający wymogów ustawowych (por. wyrok NSA z 14 listopada 2012r., sygn. akt II OSK 1238/11).

W realiach niniejszej sprawy wnioskodawczyni *de facto* nie przedstawiła racjonalnego wariantu alternatywnego dla planowanej inwestycji. Jak już wyżej wskazano racjonalny wariant alternatywny musi być konkretny, a w jego opisie powinno znaleźć się jednoznaczne wskazanie sposobu funkcjonowania przedsięwzięcia, które musi znaleźć swoje odzwierciedlenie w konkretnych parametrach technicznych opisujących przedsięwzięcie. W przypadku planowanego przez wnioskodawcę przedsięwzięcia poszczególne warianty mogą dotyczyć np. odmiennej skali jak również technologii. Tymczasem jako racjonalny wariant alternatywny wskazała wariant polegający *na eksploatacji kopalni tylko w okresie od 31 sierpnia do 1 kwietnia Jednakże rozwiązanie to w przypadku położonego na przyległej działce i eksploatowanego złoża Robawy 1 pod względem przyrodniczym niczego nie zmieni, pod względem gospodarczym będzie zaś niekorzystne*. Tak lakoniczne określenie wpływu wariantu alternatywnego na środowisko (w istocie braku innego wpływu tego wariantu na środowisko niż w wariantcie proponowanym do realizacji) nie wyczerpuje wymagań przepisu art. 66 ust 1 pkt 5-6a ustawy. Wariant alternatywny jawi się w tym zakresie jako wariant pozorny.

Co więcej w orzecznictwie sądowoadministracyjnym wskazuje się, że przedstawiany jako alternatywny wariant, który wobec wariantu inwestorskiego, polega jedynie na zmianie czasu pracy przedsięwzięcia nie może zostać uznany za racjonalny wariant alternatywny w rozumieniu art. 66 ust. 1 pkt 5 lit. a ustawy środowiskowej (zob. wyrok NSA z 14 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 1238/11).

Racjonalny wariant alternatywny i racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie mogą mieć więc charakteru abstrakcyjnego czy też teoretycznego. Nie należy więc przedstawiać wariantu, którego faktyczna realizacja jest technicznie lub faktycznie niemożliwa albo jego realizacja jest skazana na niepowodzenie (np. ze względów finansowych czy środowiskowych lub społecznych). Z kolei "alternatywność" oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko. "Alternatywność" wymaga, co do zasady, zaproponowania wariantu różnego pod względem kryteriów przestrzennych (jak np. lokalizacja, skala i rozmiar inwestycji) lub technologicznych (jak np. rodzaj użytych materiałów, urządzeń, czy instalacji) – zob. wyrok NSA z dnia 9 kwietnia 2024 r., sygn. akt III OSK 3036/23.

Wskazać również należy, iż wobec aktualnego brzmienia art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym. Jednakże powyższe należy szczegółowo, w sposób przekonujący uzasadniać w raporcie, czego w niniejszej sprawie zabrakło.

Brak raportu polegający na nieprzedstawieniu innego możliwego do realizacji rozwiązania funkcjonowania danego przedsięwzięcia, które stanowiłoby racjonalny wariant alternatywny skutkuje tym, że raport nie może być uznany za spełniający wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy o udostępnianiu informacji i jako taki nie może stanowić podstawy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponadto Kolegium wskazuje, że nieprzedstawienie w raporcie racjonalnego wariantu alternatywnego pociąga za sobą również naruszenie przepisu art. 66 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy. Skoro bowiem wnioskodawca nie przedstawił i nie opisał racjonalnego wariantu alternatywnego, to konsekwencją tego jest uchybienie polegające na nieokreśleniu przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko oraz nieporównaniu oddziaływań analizowanych wariantów na elementy wymienione w art. 66 ust. 1 pkt 6a ustawy. Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepis art. 66 ust. 1b ustawy, w myśl którego przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:

1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

2) z gospodarką odpadami;

3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji.

W realiach niniejszej sprawy inwestor opisał jedynie oddziaływania na środowisko zaproponowanego przez siebie wariantu przedsięwzięcia. Wobec wymienionych wyżej braków obowiązkiem organu pierwszej instancji było zatem wezwanie wnioskodawcy do uzupełnienia raportu we wskazanym wyżej zakresie. Powyższego organ zaniechał, co czyni prowadzone postępowanie wadliwym. Co więcej uzasadnienie wybranego przez wnioskodawcę wariantu nie zawiera informacji, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy, co narusza art. 66 ust. 6 ustawy.

„Uchybienie raportu jak brak opisu racjonalnego wariantu alternatywnego oraz brak wskazania argumentacji pozwalającej na uznanie danego wariantu za najkorzystniejszy dla środowiska każdorazowo musi być uznane za wadę pozbawiającą tego rodzaju dowód przydatności dla postępowania, natomiast w przypadku oparcia się przez organy na tego rodzaju wadliwym dowodzie za uchybienie mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to jest już wystarczające dla uchylenia decyzji organu I instancji.” – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 11 maja 2016 r., sygn. akt II SA/Kr 71/16.

Jeżeli zachodzi wadliwość przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia, to taki raport nie spełnia ustawowych wymagań, koniecznych do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji danego przedsięwzięcia – wyrok NSA z dnia 8 marca 2022 r., sygn. akt. III OSK 4253/21.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Kolegium zaskarżona decyzja nie odpowiada też treści art. 85 ust. 2 pkt. 1 ustawy. Uzasadnienie przedmiotowej decyzji sprowadza się w istocie do przedstawienia przebiegu postępowania (tzw. część historyczna decyzji) oraz dokładnego przytoczenia stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie zawartego w postanowieniu z dnia 26 maja 2025 r. Kolegium zaznacza, że z art. 85 ust. 2 pkt. 1 ustawy wynika, że uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego powinno zawierać informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone oraz uzasadnienie stanowiska w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18. Uzasadnienie kontrolowanej decyzji warunków tych nie spełnia. Nie może ulegać żadnej wątpliwości, że uzasadnienie decyzji powinno zawierać dokonaną przez organ ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stosownie do art. 107 § 3 Kpa. Zgodnie z tym przepisem uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Tymczasem z lektury zaskarżonej decyzji nie wynika, żeby organ I instancji przeprowadził własną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Zwrócić również należy uwagę, iż bezsprzecznie liczba stron postępowania nie przekracza 10. Tym samym nie będzie mieć w sprawie zastosowania art. 74 ust 3 ustawy zgodnie z którym jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu. Tymczasem organ I instancji w toku postępowania zawiadamiał o części podejmowanych czynności procesowych pozostałe poza inwestorem strony postępowania stosując wskazany wyżej tryb określony art. 49 Kpa.

Nie jest również zrozumiałe - z uwagi na miejsce planowanej inwestycji - kierowanie obwieszczenia z dnia 17 lutego 2025 r. informującego społeczeństwo o okolicznościach określonych art. 33 ust 1 ustawy do Sołtysa Sołectwa Klewno zamiast Sołtysa Sołectwa Robawy, co mogło mieć wpływ na udział społeczeństwa w postępowaniu.

W tym miejscu wskazać należy, iż z uwagi na wskazaną wyżej wadliwość raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, pozostałe zarzuty odwołania należy uznać za przedwczesne.

Reasumując organ odwoławczy stwierdza, że w prowadzonym postępowaniu administracyjnym organ I instancji nie dopełnił obowiązków wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Organ nie zebrał i nie rozpatrzył w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz nie odniósł się do wszystkich istotnych kwestii występujących w sprawie. Powyższe stanowi o naruszeniu przepisów z art. 7, art. 77 § 1, art. 80 Kpa, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Rozpoznając ponownie sprawę organ I instancji zastosuje się do wskazań zawartych w niniejszej decyzji, tj. wezwie wnioskodawcę do uzupełnienia raportu we wskazanym zakresie, ponownie wystąpi o uzgodnienie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, prawidłowo zapewni udział społeczeństwa w postępowaniu, przeprowadzi wnikliwą analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, a następnie wyda decyzję odpowiadającą dyrektywom płynącym z treści art. 107 § 3 Kpa oraz art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, ul. Kajki 10/12, 10-547 Olsztyn. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 935 ze zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;*
- 2) żądanie jej uchylenia oraz*
- 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.*

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

/podpisano podpisami elektronicznymi/

Przewodniczący - Bogusława Dobkowska

Członkowie: - Maciej Stasiewicz

- Dominik Pływaczewski

Otrzymują:

1. Strony postępowania wg. odrębnego wykazu;
2. Burmistrz Reszla.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie,
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Olsztynie.

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie informuje, iż:

1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z siedzibą ul. Kajki 10/12, 10-547 Olsztyn.

2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@sko.cso.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.

3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie: • Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (w związku z realizacją obowiązku prawnego ciążącego na administratorze) • Art. 9 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa) • art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).

5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.

6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych.

8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.

9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.

10) Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.